

Սիրիան Շիրազ

Տասնվեցերորդ օր

Չգիտեմ ուր և կամ ինչպես պիտի գնամ,
Արյունաքամ այս օրերս ես ուր պիտի տանեմ:
Արհամարված տխրություն է քեզ մնալու,
Ի՛նչ սիրունիկ, աստվածամո՛ր իմ մանեկեն;
Մեզ անկողին պիտի լինի թախիծ ու ցավ
Եվ հանդերձյալ մի օր պիտի գտնենք իրար:
ՔՈ ՏՐՏՈՒՆՁԸ ԵՄ ԿՐՈՒՄ ԵՄ ԻՄ ՀՈՒՇԻ ՄԵՁ.
Քո արցունքը, քո ափերի լույսը նիհար:
Դու չես շարժվում; Քո թախիծը չունի ո՛չ վերջ,
Ո՛չ մեկնություն: Ես հեռանամ պիտի այսօր:
Քո խոսքերը, սիրունի՛կս, դեռ ապրում են
Տխրության մեջ, լռության մեջ աստվածամոր: